

İNSANLAR

“Ömür dediğimiz nedir ki? Çay bardakta soğuyana dek geçen zaman.” Der şair. Soruyorum size, ömür dediğimiz şey bu kadar kısayken biz neden hiç ölmeyecek gibi kibirliyiz? Yaşanması mümkün olan mutlulukları geciktirerek nereye gidiyoruz? Neyin peşindeyiz? Ah! Dostlar... İnsanoğlu aldaniştadır. Her günümüz böyle güzel olacak sanırız. Kuşlar her gün aynı melodiyle ötecek, her gecemizin sonunda güneş görünecek, kalemimiz her zaman doğruları yazacak fikirleri ile erteleriz dünleri bugüne ve bugünleri yarına. Yarınları görmemizin bir sigortası yokken biz bugün yanımızda olan insanları yarınlara taşıyamıyoruz. Ortada büyük bir hata, bizse seyirciyiz salonda. Kimse “Hata bende” demiyor dostlar. Kimse kabullenmiyor kendini. Ne zaman tam anlamıyla kavrayacağız “İnsan” kelimesini? Ne zaman öğreneceğiz bugünü bugünde yaşamayı, kimseyi incitmeyi.

Yeni yeni atılıyorz hayata. Atıldığımız bu hayat kavrayabildiğimiz kadar zor ve kavramak istemediğimiz kadar kolay. Başarıya ulaşmak için yaptığımız her şey mübah değil. Başarıya ulaşmak istiyorsak eğer bunu kalp kırarak yapmamalı kırılan kalpleri onararak yapmalıyız. Evet, bu yol bizi oldukça zorlayacak engellerle dolu. Nasıl ki yarın nefes alacağımızı bilmiyorsak bu yolun sonunu da göremez, tahmin edemeyiz. Önemli olansa bu yolda adımlarımıza adımdaş, islanılması gereken yağmurlarda birlikte ağlayacağımız bir arkadaş bulmak. Bu yolda yürürken aklımızın her köşesini “iyilik” esir etmeli. Kötülüğü bırakıp kenara; doğayla, yeşille devam etmeliyiz yola. Dostlar, kısacık ömrümüzde kimseyi incitmeyelim. “Bir şey olmaz!” demeyin. Sizin baştan savma mekanizmanız çok sağlamdır belki fakat karşınızdaki insan tüy kadar narin, gökyüzü kadar mavi ve her fikri önemseyen biri olabilir. Yol uzun veyahut kısa. Ne gereği var büyük adım atmaya. Bunun yerine her adımını bilerek atmalı insan, sonuçlarını önceden sezmeli.

“Olanaksız” kelimesi bile “Olanak” olmadan olmuyor bu yüzden bizler bardağın boş tarafı yerine dolu tarafına odaklanmalıyız. Kötü olan şeylere fazla aldırış etmemeli onlarla yaşamayı öğrenmeliyiz. Unutmayın dostlar bardaktaki çayı izlerseniz eğer bu hayata gelen alelade kişilerden olursunuz. Bizim amacımız bu olmamalı. Bizim amacımız o çayı soğutmadan her damlasında farklı bir mutluluğu hissederek son yudumuna kadar içmek. Çay nasıl ısıtmaktaysa ellerimizi yanımızdan gelen yoldaşımız da öyle ısıtmalı yüreğimizi.

VAVEYLA